

El Girona és incapaç de derrotar l'Elx i baixa a Segona (1-1)

Montilivi plora el descens dels de Michel que, després d'una trista primera part, reaccionen amb l'1-1 d'Arnau però no troben el segon que hauria suposat la salvació

Vet aquí un gos i vet aquí un gat que el Girona s'ha estimbat. Feia setmanes que jugava amb foc caminant enmig d'un camp de mines tot esquivant-les pels pèls, fins que avui a mig metre de la línia de meta, s'ha immolat. S'ha acabat. El Girona ha estat incapaç de derrotar l'Elx aquesta nit i torna a Segona Divisió quatre anys després. Ni el millor Montilivi de les grans ocasions ha pogut ajudar l'equip a guanyar un partit que li hauria donat la salvació. El gol d'Arnau només començar la represa ha donat vida a un Girona, nerviosíssim, ha llençat a les escombraries una primera part que s'havia posat molt coll amunt amb el 0-1 del palamosí, Álvaro. Tard i malament. El travesser ha frenat el que hauria estat el segon gol de Lemar i la salvació. Les llàgrimes han tornat a envair Montilivi. Un cop més. Ni el Barça ni el Madrid, ni l'Arsenal ni el Liverpool la temporada que ve, per l'estadi hi passarà el Ceuta i l'Andorra. Només dos anys després de tocar el cel i tocar la Champions. Més malament no es pot haver fet: en els dos anys amb més pressupost de la història, hi ha hagut un quasi descens i un descens en el pitjor final possible, previsiblement, de l'era Michel. Ja no servia de res plànyer-se per tots els punts que s'havien escapat, ni per la pèssima planificació esportiva. El Girona s'ho jugava tot a una carta: la de la victòria contra un Elx, a qui sí que li servia l'empat. Pocs invents es podien fer en una final com la d'ahir. Amb Stuardi conservat en formol durant tota la setmana, infiltrat i esperant el seu torn a la banqueta, Michel sí que va haver de recórrer a David López, que no era titular des de l'agost, per suplir les absències, per lesió de Francés i Blind. Era igual. Tocava sortir amb agressivitat i a mossegar de seguida empesos per un ambient. Els nervis tanmateix complicaven la cosa. L'Elx deixava clar d'entrada que s'ho prenia amb calma mentre els de Michel no trobaven la manera d'arribar amb perill a l'àrea de Dituro. No passava res i això no era bon senyal. Els visitants estaven increïblement còmodes tant amb pilota com sense en una primera part amb ben poca cosa, ofensivament parlant, del Girona. Montilivi responia però l'equip estava garratibat a la gespa sense aconseguir decantar el camp cap a l'àrea de Dituro. Superada la mitja hora de joc, el Girona encara no havia xutat a porteria. Insuficient en un partit en què només s'hi valia a guanyar. Arnau s'incrustava al mig del camp tot mirant de trobar una superioritat numèrica que no arribava. Com tampoc ho feien les ocasions mentre Michel es desesperava a la banqueta veient la impotència dels seus. El millor era el resultat per a un pobre Girona que veuria com li entrava l'aigua a casa abans de la mitja part. El palamosí Álvaro Rodríguez rebria una pilota dins l'àrea i, després de fer tres o quatre tocs va rematar a la mitjavolta amb totes les facilitats del món per situar un terrible 0-1 al marcador. Es feia fosc a Montilivi. El Girona havia quedat encara més groggy del que estava i a punt va estar de quedar mort si Álvaro Rodríguez hagués fet el segon en una bona finalització. El Girona no donaria senyals de vida en atac fins en l'afegit de la primera part quan Dituro va refusar, amb problemes, un xut de Bryan Gil. Insuficient. Es feia fosc a Montilivi. El Girona havia quedat encara més groggy del que estava i a punt va estar de quedar mort si Álvaro Rodríguez hagués fet el segon en una bona finalització. El Girona no donaria senyals de vida en atac fins en l'afegit de la primera part quan Dituro va refusar, amb problemes, un xut de Bryan Gil. Insuficient. No feia gens bona pinta un partit que s'obriria de cop només començar la represa quan Arnau va aprofitar el refús de Dituro a una falta d'Ounahi per empatar el partit. Hi havia partit; hi havia vida i l'estadi tornava a despertar. Valia la pena intentar-ho i més amb Stuardi al camp. L'uruguaià va entrar amb Beltrán i Rincón amb mitja hora per davant. Calia això sí, que li arribessin pilotes. Valera perdonaria el segon visitant mentre el Girona s'apagava. Lemar i Echeverri també eren al camp a la recerca d'un cop de geni que il·luminés l'equip. La punt va estar de fer-ho Lemar amb un cacau de fora l'àrea al travesser, que frenava la il·lusió. El Girona ho intentaria a la desesperada sense èxit. Ni amb l'Elx salvat pels resultats, els trenta darrers segons, s'ha pogut. La Segona Divisió és una realitat.

Font del document:

<https://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2026/05/23/girona-incapac-derrotar-leix-baixa-130583361.html>